

komme med Anskaffelse af Kort til Vejledning ved Vurderingen. Det ærede Medlem indrømmede, at det kunde ikke ske til den Vurdering, der nu forestaar, men det er naturligvis et Spørgsmaal, hvis Betydning jeg ikke undervurderer, og som skal komme med i Betragtning.

Den ærede Ordfører gik ud fra, at der ikke under Hensyn til denne Lov finder Afskedigelse af Vurderingsformænd Sted. Regeringen maa jo forbeholde sig den Myndighed, den har efter Loven til at skønne over, hvorvidt Vurderingsmændene egner sig fremdeles eller ikke, og det vil den ærede Ordfører jo ikke i mindste Maade bestride. Det kan ikke nægtes, at Opgaverne bliver noget mere vanskelige og større efter denne Lov end efter den tidligere, thi nu skal der finde en Jordvurdering Sted, og vel at mærke en Jordvurdering, der vil have betydelige praktiske Følger, idet den bliver Grundlag for en Beskatning. Det kan ikke nægtes, at dette medfører, at der maa stilles noget større Fordringer til Vurderingsformændene end tidligere, og derfor kan jeg ikke ubetinget love den ærede Ordfører, at der ikke vil blive foretaget Ombytninger af Vurderingsformændene under Hensyn til denne Lov. Det kan tænkes, at ogsaa det kan ske, men naturligvis kan jeg ganske berolige den ærede Ordfører med, at i det hele og store er det min Mening, at de nuværende Vurderingsformænd bør fortsætte, for saa vidt ikke saglige Grunde taler derimod, thi de sidder inde med meget betydelig Erfaring, ogsaa med nogen Erfaring med Hensyn til Jordvurdering, idet de ved Prøvevurdering har foretaget saadanne Vurderinger. Jeg tror derfor ikke, man behøver at befrygte et mere omfattende Skifte; men jeg kan dog, som sagt, ikke helt love, at fornyede Overvejelser ikke vil kunne finde Sted under Hensyn til de betydeligere Opgaver, som denne Lov stiller.

Til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) vil jeg sige, at det grundige Jordvurderingsarbejde, som han kræver, er jo egentlig en ny Matrikulering, en Matrikulering, der vil tage adskillige Aar og koste adskillige Millioner, og som jeg frygter for paa væsentlige Punkter vil kunne blive forældet, naar den er fuldendt, ligesom Tilfældet har været med tidligere Matrikuleringer. Det lader sig i hvert Tilfælde ikke gøre at føje det ind i Loven her; nu maa vi gøre Forsøget. Det ærede Medlem har, hver Gang han har

udtalt sig om denne Lov, været bange for, at den skulde blive Genstand for urimelig Anvendelse. Han frygter ogsaa det Skøn, der skal øves med Hensyn til Jordens i økonomisk Henseende gode Anvendelse, som der staar i Lovforslaget: „Hvis Benyttelsen til andet end Landbrug for Dele af Ejendommen maa anses for at være den i økonomisk Henseende gode Anvendelse“. Det ærede Medlem frygter, at man uden videre skal vurdere alle Gartnerihaver, smaa Lunde uden Fredskovsforpligtelse og lignende, der ligger i Nærheden af en By, som Villagrunde eller maaske endog delvis som Købstadgrunde. Der er naturligvis ingen Grænser for, hvad der kan ske, hvis en Lov bliver uforstandigt anvendt, men der er ingen Grund til at tro, at dette vil ske i større Udstrækning. Vi har jo Over-Skyldraadet som den Myndighed, der har at føre Tilsyn med, at rimelige og fornuftige Vurderingsregler anvendes, og særlig med Hensyn til Jordskylden maa der gaa omfattende Forberedelser forud. Det er en langt mere alvorlig Sag at vurdere til Jordskyld nu, end det har været tidligere, og baade Forberedelsen fra Over-Skyldraadets Side og Forberedelsen i de enkelte Skyldkredse under Ledelse af Over-Skyldraadet bliver af en ganske anderledes grundig Art end tidligere. Derfor tror jeg ikke, man behøver at nære saa overordentlig stor Frygt for, at Loven vil blive anvendt paa urimelig Maade. Jeg har jo erkendt, at der her er Tale om noget delvis nyt og uprøvet. Netop under Hensyn dertil er Lovforslaget affattet, som det er, netop under Hensyn dertil er Kombinationen af Jordskyld og Ejendomsskyld indført i Loven, og under Hensyn dertil er Sætserne sat saa lavt, at den samlede Beskatning af fast Ejendom ikke bliver større, end den er nu. Jeg indrømmer naturligvis, at der kan ske Fejl, men der er gjort saa meget som muligt i dette Lovforslag for dels at regulere de Fejl, der maatte tænkes at opstaa, dels at gøre dem saa lidet følelige som muligt ved, at Sætserne er saa lave.

Det ærede Medlem siger ogsaa, at dette Lovforslag er forholdsvis skikkelig, her er der ikke saa meget at være bange for, men det er den kommunale Grundskyldslov, som kommer efter, der er den farlige. Ja, vi kommer muligvis næste Aar til at drøfte et Forslag om kommunal Grundskyld, og da vil det ærede Medlem kunne gøre sine Betænkeligheder gældende. Jeg mener ogsaa, at man maa gaa frem